

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.33/2014/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év március hó 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A garázdaság büntette miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. március 10. napján kihirdetett 43. (III.) Kb. 88/2013/35. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. vádlott és **III.r. vádlott** cselekményét társtettesként elkövetett garázdaság büntettének (Btk.339.§ (2) bekezdés a) pont) minősíti.

I.r. vádlott katonai büntetését 1 (egy) évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I.r.**, és **III.r. vádlottak** vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. március 10. napján kihirdetett 43(III.)Kb.88/2013/35. számú ítéletével **I., II., III.r. vádlottakat** bűnösnek mondta ki a Btk. 339. § (2) bekezdés a./ pontjába ütköző garázdaság büntetében, ezért **I.r.** vádlottat 120 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint pénzbüntetésre és lefokozásra, **II.r.** vádlottat 150 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre, **III.r.** vádlottat 90 napi, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetése esetére azok szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és **II.r.** vádlott részére 20 havi részletfizetést engedélyezett. Az eljárás során lefoglalt üvegtörmelék lefoglalását megszüntette és megsemmisítését rendelte el. A vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a kihirdetett ítéletet mindhárom vádlott tekintetében tudomásul vette.

I. és **III.r.** vádlottak és védőik az ítélet ellen fellebbezést jelentettek be, **II.r.** vádlott az ítéletet tudomásul vette. **II.r.** vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet annak kihirdetése napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.289/2014/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával járt el, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és a tényállást mérlegelési jogkörében helyesen állapította meg. Egyetértett a vádlottak bűnösségére levont következtetéssel és cselekményeik jogi minősítésével. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetési célok elérésére alkalmas büntetéseket szabott ki, egyetértett **I.r.** vádlottal szemben alkalmazott lefokozás katonai mellékbüntetéssel is.

A másodfokú nyilvános ülésen **I.r.** vádlott védője az általa felmentés és enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mivel az részben iratellenes megállapításokat tartalmaz, továbbá a bíróság tényből további tényre helytelenül következtetett. Jogi álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor azt állapította meg, hogy védenca a jogtalanság talaján állt, amikor a cselekményét megvalósította. Utalt az eljárás során kihallgatott azon tanúk vallomására, akik előadták, hogy védenca **II.r.** vádlottat ki akarta húzni a kocsból, mivel meg akarta akadályozni az incidenst. Amikor pedig **II.r.** vádlott a kocsmába visszatért, védencét érte bántalmazás, amikor **II.r.** vádlottat megpróbálta lefogni. Mindezek alapján álláspontja szerint megállapítható, hogy védencét, aki megpróbálta megakadályozni az inzultust, jogtalan támadás érte **III.r.** vádlott részéről, ezért jogos védelmi helyzetbe került. E büntethetőséget kizáró okra figyelemmel elsődlegesen védenca felmentését indítványozta, másodlagosan **I.r.** vádlott anyagi körülményeire, alacsony jövedelmére és eltartásra szoruló gyermekeire figyelemmel indítványozta a pénzbüntetés napi tétel összegének csökkentésével való enyhítését, továbbá a katonai mellékbüntetés mellőzését.

III.r. vádlott védője felmentés érdekében bejelentett fellebbezését perbeszédében továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint a cselekménysort maga egészében kell tekinteni, amely során lényeges körülmény, hogy melyik vádlott mikor érkezett a helyszínre. Fontosnak tartotta annak kiemelését, hogy védenca azért ment a helyszínre, mert a pultos lányt **II.r.** vádlott részéről jogtalan fenyegetés érte. Védenca békéltetés szándékával érkezett, ahol azonban **I.** és **II.r.** vádlott részéről jogtalan támadás érte. E tényről álláspontja szerint a kihallgatott tanúk vallomása alátámasztja. Álláspontja szerint védenca nem lépte át a szükségesség határát, végig jogos védelmi helyzetben volt, de ettől függetlenül is magatartása alkalmatlan volt a megbotránkozás keltésére. Mindezek alapján védenca felmentését indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 349. § (1) bekezdése alapján **I.** és **III.r.** vádlottak tekintetében bírálta felül. Felülbírlata nem terjedt ki az ítélet **II.r.** vádlottra vonatkozó részére, mivel e vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a perrendi szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. Ennek során a vádlottakat és a cselekmény szemtanúit kihallgatta, ismertette a releváns okiratokat, köztük **I.r.** vádlott nyomozati szakban tett önvallomását, aki a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni. **I.** és **III.r.** vádlottak tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését, lényegében mindketten jogos védelmi helyzetre hivatkoztak. Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a kívülálló tanúk vallomásai alapján rögzítette, amely alapján elvetette, hogy a vádlottak jogos védelmi helyzetben lettek volna. Mindezek alapján ítéletében a vádlottakat terhelő tényállást állapított meg.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállás megalapozott, az mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírlata alapjául.

A másodfokú bíróság a vádlottak felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést nem találta alaposnak.

I. és **III.r.** vádlottak büntethetőséget kizáró ok, jogos védelem címén indítványozták felmentésüket. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének 8. és 9. oldalán kifejtett álláspontjával, mely szerint javukra e büntethetőséget kizáró ok nem állapítható meg. A másodfokú

bíróság állásfoglalásának kialakításakor az irányadó megalapozott tényállásból indult ki. Ebben az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy I.r. vádlott II.r. vádlottal lényegében azért ment vissza a kocsmába, hogy kérdőre vonják III.r. vádlottat, amiért II.r. vádlottat onnan kitolta. II. és III.r. vádlott között alakult ki kölcsönös lökdösődés és ütlegetés, amely során a III.r. vádlott I.r. vádlottat megrúgta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint mind I., mind III.r. vádlott magatartásának tanúsításakor a jogtalanság talaján állt. I.r. vádlott számonkérési céllal ment vissza a kocsmába, ahol III.r. vádlott lényegében elfogadta I.r. vádlott kihívását, amikor a vele még tettelesen fel nem lépő I.r. vádlottat megrúgta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint I.r. vádlottnál III.r. vádlottal szemben nem állt fenn jogos védelmi helyzet, vele szemben a tettelességet ő kezdeményezte. Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az egymást kölcsönösen bántalmazók nem hivatkozhatnak jogos védelmi helyzetre, ha valamennyien a jogtalanság talaján állnak. Ezért a másodfokú bíróság nem adott helyt a felmentésre irányuló indítványoknak.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a Btk. 2. §-ára figyelemmel a cselekmény elbírálásakor hatályos Btk-t alkalmazta, mivel az a vádlottak cselekményeinek kedvezőbb elbírálását teszi lehetővé, figyelemmel a pénzbüntetésre vonatkozó szabályok megváltozására.

Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, azonban részben tévedett cselekményeik jogi minősítésekor. Az elsőfokú bíróság a csoportos garázdaság büntettét megvalósító vádlottak cselekményeit önálló tettesi cselekményként minősítette, figyelmen kívül hagyva a 4/2007. számú Büntető Jogegységi Határozat iránymutatásait. A jogegységi határozat I. pontja szerint a garázdaság bűncselekménye társas elkövetésének törvényi tényállását megvalósító alanyai önálló tettesek nem lehetnek. Az önálló tettesség akkor is kizárt, ha a csoportos elkövetés során egymás ellen lépnek fel.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és **I., III.r. vádlottak** cselekményét a Btk. 339. § (2) bekezdés a./ pontjába ütköző társtettesként elkövetett garázdaság büntettének minősítette.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, amelyeket ki kell egészíteni azzal, hogy további enyhítő körülményként értékelendő a nagyfokú időmúlás. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottakkal szemben az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel lehetséges a Btk. 33. § (4) bekezdés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabása. A pénzbüntetés napi tétel számát és az egy napi tétel összegét is helyesen, a vádlottak cselekményének súlyához, valamint a jövedelmi viszonyaikhoz mérten arányosan állapította meg. A másodfokú bíróság ezért nem látott lehetőséget a pénzbüntetések további enyhítésére.

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor nem adta meggyőző indokát annak, hogy miért tartotta szükségesnek a súlyosabb katonai büntetés kiszabását az I.r. vádlottal szemben. E körben az elkövetett bűncselekmény súlyára és jellegére hivatkozott, amely önmagában, figyelemmel a garázdaság büntettének büntetési tételére, nem ad alapot a súlyosabb katonai büntetés kiszabására. Ugyanakkor megállapítható, hogy **I.r.** vádlott eddigi szolgálati ideje alatt 12 alkalommal részesült elismerésben, ezzel szemben 2 alkalommal volt fenyítve, valamint külföldi misszióban is teljesített szolgálatot. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a katonai életviszonyokon kívül eső alkalmi garázda jellegű bűncselekmény, melybe az I.r. vádlott lényegében II.r. vádlott magatartása nyomán sodródott, nem indokolja a súlyosabb katonai büntetés alkalmazását. A másodfokú bíróság álláspontja szerint elegendő enyhébb katonai mellékbüntetés alkalmazása, melyben a bíróság kifejezésre juttatja, hogy a vádlottnak az előléptetést hosszabb várakozási idő eltöltésével kell kiérdemelnie. Ezért a másodfokú bíróság a kiszabott lefokozást **I.r.**

vádlottnál 1 évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására enyhítette.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva - I.r. és III.r. vádlott vonatkozásában - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. március 20.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I. és III.r. vádlottak** vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatásokkal jogerős és végrehajtható.

, 2015. március 20.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke